

بیانیه « شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه »

بیانیه « شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه » متشکل از بیش از ۸۰ سندیکا و تشکل کارگری در سراسر دنیا

۲۰۱۹ اکتبر ۳.

سازمان های عضو « شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه » از آزادی موقت و مشروط سپیده قلیان، عاطفه رنگریز، مرضیه امیری، ساناز الیاری، امیرحسین محمدی فرد، امیر امیرقلی استقبال می کنند. اما آن چه لازم است آزادی بی قید و شرط آن ها و همچنین اسماعیل بخشی، عسل محمدی، ندا ناجی، جعفر عظیم زاده و کلیه فعالان سندیکائی و سایر زندانیان سیاسی.

ما مجدداً بر همبستگی خود با کسانی که در ایران برای حقوق زنان و مردان کارگر مبارزه می کنند تأکید می ورزیم: از هیکو تا آذرآب، از هفت تپه تا سندیکای شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه و کلیه تشکلات مستقل کارگران.

Central Sindical e Popular Conlutas (CSP-Conlutas) – Brésil

Confederación General del Trabajo (CGT) – Etat espagnol

Union syndicale Solidaires (Solidaires) – France

Confédération Générale du Travail du Burkina (CGT-B)–Burkina

Confederation of Indonesia People's Movement (KPRI) –Indonésie

.Confederación Intersindical (Intersindical) – Etat espagnol

**yndicat National Autonome des Personnels del'Administration
Publique (SNAPAP) – Algérie**

Batay Ouvriye – Haïti

Unione Sindacale Italiana (USI) – Italie

**Confédération Nationale des Travailleurs – Solidarité Ouvrière
(CNT SO) – France**

Sindicato de Comisiones de Base (CO.BAS) – Etat espagnol

**Organisation Générale Indépendante des Travailleurs et
Travailleuses d'Haïti (OGTHI) – Haïti**

Sindacato Intercategoriale Cobas (SI COBAS) – Italie

Confédération Nationale du Travail (CNT-f) – France

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) – Catalogne

**Union Générale des Travailleurs Sahraouis (UGTSARIO) – Sahara
occidental**

Ezker Sindikalaren Konbergentzia (ESK) – Pays basque

**Confédération Nationale de Travailleurs du Sénégal Forces du <
Changement (CNTS/FC) – Sénégal**

**Independent Trade Unions for Egyptian Federation (EFITU) –
Egypte**

Sindacato Autorganizzato Lavoratori COBAS (SIAL-COBAS) – Italie

General Federation of Independent Unions (GFIU) – Palestine

Confederación de la Clase Trabajadora (CCT) – Paraguay

Red Solidaria de Trabajadores – Pérou

Union Syndicale Progressiste des Travailleurs du Niger (USPT) – Niger

Union Nationale des Syndicats Autonomes du Sénégal (UNSAS) – Sénégal

Unión Nacional para la Defensa de la Clase Trabajadora (UNT) – El Salvador

Solidaridad Obrera (SO) – Etat espagnol

National Union of Rail, Maritime and Transport Workers (RMT/TUC) – Grande-Bretagne

Centrale Nationale des Employés – Confédération Syndicale Chrétienne (CNE/CSC) – Belgique

Sindicato Nacional de Trabajadores del Sistema Agroalimentario (SINALTRAINAL/CUT) – Colombie

Fédération Générale des Postes, Telecom et Centres d'appel – Union Générale Tunisienne du Travail (FGPTT/UGTT) – Tunisie

Trade Union in Ethnodata – Trade Union of Employees in the Outsourcing Companies in the financial sector – Grèce

Syndicat national des travailleurs des services de la santé humaine (SYNTRASEH) – Bénin

Sindicat dos Trabalhadores da Fiocruz (ASF0C-SN) – Brésil

Organizzazione Sindacati Autonomi e di Base Ferrovie (ORSA Ferrovie) – Italie

Union Nationale des Normaliens d'Haïti (UNNOH) – Haïti

Confederazione Unitaria di Base Scuola Università Ricerca (CUB SUR) – Italie

Confederazione Unitaria di Base Immigrazione (CUB Immigrazione) – Italie

Coordinamento Autorganizzato Trasporti (CAT) – Italie

Confederazione Unitaria di Base Credito e Assicurazioni (CUB SALLCA) – Italie

Syndicat des travailleurs du rail – Union Nationale des Travailleurs du Mali (SYTRAIL/UNTM) – Mali

Gıda Sanayii İşçileri Sendikası – Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GIDA-İŞ/DISK) – Turquie

Syndicat National des Travailleurs du Petit Train Bleu/SA (SNTPTB) – Sénégal

Asociación Nacional de Funcionarios Administrativos de la Caja de Seguro Social (ANFACSS) – Panama

Conseil des Lycées d'Algérie (CLA) – Algérie

Confederazione Unitaria di Base Trasporti (CUB Trasporti) – Italie

Syndicat de l'Enseignement Supérieur Solidaire (SESS) – Algérie

Palestinian Postal Service Workers Union (PPSWU) – Palestine

Union Syndicale Etudiante (USE) – Belgique

Sindicato dos Trabalhadores de Call Center (STCC) – Portugal

Sindicato Unitario de Trabajadores Petroleros (Sinutapetrolgas) – Venezuela

Alianza de Trabajadores de la Salud y Empleados Publicos – Mexique

Canadian Union of Postal Workers /Syndicat des travailleurs et travailleuses des postes (CUPW-STTP) – Canada

Syndicat Autonome des Postiers (SAP) – Suisse

Federación nacional de trabajadores de la educación (SUTEChili) – Chili

Plateforme Nationale des organisations professionnelles du secteur public – Côte d'Ivoire

Trades Union Congress, Liverpool (TUC Liverpool) – Angleterre

Sindacato Territoriale Autorganizzato, Brescia (ORMA Brescia) – Italie

Fédération syndicale SUD Service public, canton de Vaud (SUD Vaud) – Suisse

.Sindicato Unitario de Catalunya (SU Metro) – Catalogne

Türkiye DERİ-İŞ Sendikası, Tuzla et Izmir (DERİ-İŞ Tuzla et Izmir) – Turquie

L'autre syndicat, canton de Vaud (L'autre syndicat) – Suisse

Centrale Générale des Services Publics FGTB, Ville de Bruxelles (CGSP/FGTB Bruxelles) – Belgique

Arbeitskreis Internationalismus IG Metall, Berlin (IG Metall Berlin) – Allemagne

Sindicato Unificado de Trabajadores de la Educación de Buenos Aires, Bahia Blanca - (SUTEBA/CTA de los trabajadores Bahia Blanca) – Argentine

Sindicato del Petróleo y Gas Privado del Chubut/CGT – Argentine

UCU University and College Union, University of Liverpool (UCU Liverpool) – Angleterre

Industrial Workers of the World – International Solidarity Commission (IWW)

Transnationals Information Exchange Germany (TIE Germany) – Allemagne

Emancipation tendance intersyndicale (Emancipation) – France

Globalization Monitor (Gmo) – Hong Kong

Courant Syndicaliste Révolutionnaire (CSR) – France

No Austerity – Coordinamento delle lotte – Italie

Solidarité Socialiste avec les Travailleurs en Iran (SSTI) – France

Basis Initiative Solidarität (BAS0) – Allemagne

LabourNet Germany – Allemagne

Resistenza Operaia – operai Fiat-Irisbus – Italie

Syndicat کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه (سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه) des travailleurs du transpot de Téhéran et sa banlieue (Vahed) – Iran

---

نامه‌ی اعتراضی سندیکاهای

فرانسوی به محکومیت فعالان کارگری و جامعه مدنی

آقای حسن روحانی، رئیس جمهوری اسلامی ایران

پاریس، ۵ سپتامبر ۲۰۱۹

آقای رئیس جمهور،

ما به خاطر دریافت اخباری در مورد محکومیت کارگران، نمایندگان سندیکاها، زنان و مردان (دانشجو، روزنامه نگار، معلم، فعالان حقوق بشر و غیره) به حبس های دراز مدت، نگران هستیم.

کشور شما مقاوله های مختلف بین المللی از جمله مقاوله های سازمان جهانی کار در مورد آزادی تشکل و گردهمائی، اعتصاب و تظاهرات برای سازمان های صنفی را امضا کرده است. اما یک بار دیگر، ما شاهد سرکوب کارگران و مزد بگیران به خاطر مطالبات عادلانه آن ها هستیم.

"آزادی شرکت در تجمعات و راه پیمائی ها" که در ماده ۲۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی به رسمیت شناخته شده است، دائم نقض می شود.

ما "جرائم" های از پیش ساخته به دلیل شرکت در گردهمائی اول ماه مه ۲۰۱۹ در تهران و شهرستان ها را نکوهش می کنیم.

آقای رسول سید طالب مقدم، عضو سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرا نی تهران و حومه (واحد) به ۲ سال زندان، ۲ سال تبعید به خراسان جنوبی و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده است؛ آقای حسن سعیدی عضو همان سندیکای کارگران "واحد" به ۵ سال زندان، ۲ سال محرومیت از حقوق مدنی و داشتن تلفن هوشمند محکوم شده؛ خانم نسرین جوادی، عضو هیئت مدیره سندیکای آزاد کار ایران به هفت سال زندان؛ خانم عاطفه رنگریز جامعه شناس به ۱۱ سال، ۶ ماه زندان و ۷۴ ضربه شلاق؛ خانم مرضیه امیری روزنامه نگار به ۱۰ سال زندان و ۱۴۸ ضربه شلاق؛ آقای محمد تقی فلاحتی دبیرکل کانون صنفی معلمان به ۸ ماه زندان و ۱۰ ضربه شلاق، و ۱۶ کارگر شرکت قند نیشکر هفت تپه به زندان های طولانی محکوم شده اند. فهرست روز به روز طولانی تر می شود.

ما سازمان های سندیکا بی فرانسوی امضا کننده این نامه این اعمال سرکوبگرایانه غیرقابل تحمل را قویاً محاکوم می کنیم. از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده احترام بگذارد.

ما خواهان آزادی همه فعالان سندیکائی، روزنامه نگاران و فعالان زندانی و توقف اعمال سرکوبگرایانه هستیم.

با احترام

CFDT : کنفراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س. اف. د. ت)
yricordeau@cfdt.fr

CGT : boris.plazzi@ftm-cgt.fr کنفراسیون عمومی کار (س. ث. ت)

FSU : کنفراسیون متحده سندیکا بی (اف. اس. او)
odile.cordelier@snes.edu

Solidaires : اتحاد سندیکا بی همبستگی (سولیدر)
contact@solidaires.org

UNSA : اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او. ان. اس. آ)
rachel.brishoual@unsa.org

رونوشت به:

آقای ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه
سفارت جمهوری اسلامی ایران در پاریس

اعتراض به سرکوب سندیکالیست‌ها و خواست آزادی بازداشت‌شده‌گان

نامه‌ی « شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه » متشکل از بیش از ۸۰ سندیکا و تشکل کارگری در سراسر دنیا به علی خامنه‌ای در مورد سرکوب سندیکالیست‌ها، روزنامه‌نگاران و فعالین زندانی و خواست آزادی فوری بازداشت‌شده‌گان.

آیت‌الله سید علی خامنه‌ای

رهبر جمهوری اسلامی ایران

دفتر رهبری

تهران، ایران

پاریس ۲۰۱۹

آقای رهبر

با گذشت دو ماه از تجمع آرام روز کارگر در مقابل مجلس در تهران، اعمال فشار بر زنان و مردان دستگیر شده همچنان ادامه دارد. از پنجاه نفر دستگیر شده که اکثربیت آنان با قرار وثیقه و کفالت بطور موقت آزاد شده بودند، اکثر آنها به دادگاه احضار شده و دائم تحت فشار قرار دارند.

خانم‌ها آنیشا اسدالهی، عاطفه رنگریز و ندا ناجی از فعالین حقوق مزدبران و همچنین مرضیه امیری روزنامه نگار خودسرانه هفته‌ها است که بدون اجازه دسترسی به وکیل مدافع در بازداشت به سر می‌برند. آن‌ها متهم به «فعالیت علیه امنیت ملی» شده‌اند، آن‌هم به صرف شرکت در تجمع مسالمت آمیز روز اول ماه مه. در روزهای اولیه آن‌ها را در سلول‌های انفرادی زندانی کردند و مورد اذیت و آزار و شکنجه واقع شدند. کمی بعد ندا ناجی در پی جراحت‌های ناشی از ضرب و شتم به بهداری زندان منتقل می‌شود. هم اکنون عاطفه رنگریز و ندا ناجی

را به بند ویژه زندانیان شرور و خشن برده اند که در معرض خشونت قرار دارند.

همچنین روزنامه نگاران سانا ز الهیاری، امیر امیرقلی و امیر حسین محمدی فرد از ۴ ژوئیه در اعتراض غذا به سر می برند. اعتراض غذای آن ها در اعتراض به پیگرد و تداوم بازداشت شان، علیه سرکوب جاری فعالین حقوق کارگران و علیه سرکوب روزنامه نگاران است.

آن ها از ماه ژانویه ۲۰۱۹ خودسرانه و بدون دسترسی به وکیل مدافع در زندان به سر می برند. آن ها عمدتاً به «جمع و تبانی علیه امنیت ملی»، «تبليغ علیه نظام»، «نشر اکاذيب» و «عضویت در یک گروه با فعالیت علیه امنیت ملی» متهم شده اند. این اتهامات علیه این روزنامه نگاران صرفاً به خاطر پوشش خبری تجمعات اعتراضی کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه است.

اسماعیل بخشی و سپیده قلیان مبارزان حقوق کارگران بار دیگر در ۲۰ ژانویه دستگیر شدند. دستگیری مجدد آن ها در پی افشا شکنجه شدن شان در زندان در اوخر سال ۲۰۱۸ بود. خطر شکنجه مجدد شدن هر دو نفر بسیار جدی است.

• اسماعیل بخشی سخنگوی سندیکای مستقل کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه است.

• سپیده قلیان یک دانشجوی مبارز مدافع حقوق کارگران است که مبارزات کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه را پیگیری کرده است. هر دو نفر شدیداً تحت فشارند تا اظهارات شان در رابطه شکنجه شدن شان در زندان را پس بگیرند.

ما سازمان های سندیکایی امضا کننده این نامه این اعمال سرکوبگرایانه و اذیت و آزارهای غیرقابل تحمل علیه سندیکالیست ها و فعالین مدافع حقوق کارگران را قویاً محکوم می کنیم.

از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده، از جمله حق ایجاد تشکل های مستقل، حق برگزاری تجمعات، حق اعتراض، و حق قراردادهای جمعی، احترام بگذارد.

ما قویاً خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست ها، روزنامه نگاران و فعالین زندانی هستیم.

سلام های محترمانه ما را بپذیرید.

با تقدیم احترامات

Central Sindical e Popular Conlutas (CSP-Conlutas) – Brésil

Confederación General del Trabajo (CGT) – Etat espagnol

Union syndicale Solidaires (Solidaires) – France

Confédération Générale du Travail du Burkina (CGT-B)–Burkina

Confederation of Indonesia People's Movement (KPRI) –Indonésie

Confederación Intersindical (Intersindical) – Etat espagnol

Syndicat National Autonome des Personnels de l'Administration Publique (SNAPAP) – Algérie

Batay Ouvriye – Haïti

Unione Sindacale Italiana (USI) – Italie

Confédération Nationale des Travailleurs – Solidarité Ouvrière (CNT SO) – France

Sindicato de Comisiones de Base (CO.BAS) – Etat espagnol

Organisation Générale Indépendante des Travailleurs et Travailleuses d'Haïti (OGTHI) – Haïti

Sindacato Intercategoriale Cobas (SI COBAS) – Italie

Confédération Nationale du Travail (CNT-f) – France

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) – Catalogne

Union Générale des Travailleurs Sahraouis (UGTSARIO) – Sahara occidental

Ezker Sindikalaren Konbergentzia (ESK) – Pays basque

Confédération Nationale de Travailleurs du Sénégal Forces du < Changement (CNTS/FC) – Sénégal

Independent Trade Unions for Egyptian Federation (EFITU) – Egypte

Sindacato Autorganizzato Lavoratori COBAS (SIAL-COBAS)– Italie

General Federation of Independent Unions (GFIU) – Palestine

Confederación de la Clase Trabajadora (CCT) – Paraguay

Red Solidaria de Trabajadores – Pérou

Union Syndicale Progressiste des Travailleurs du Niger (USPT) – Niger

Union Nationale des Syndicats Autonomes du Sénégal (UNSAS) – Sénégal

Unión Nacional para la Defensa de la Clase Trabajadora (UNT) – El Salvador

Solidaridad Obrera (SO) – Etat espagnol

National Union of Rail, Maritime and Transport Workers (RMT/TUC) – Grande-Bretagne

Centrale Nationale des Employés – Confédération Syndicale Chrétienne (CNE/CSC) – Belgique

Sindicato Nacional de Trabajadores del Sistema Agroalimentario (SINALTRAINAL/CUT) – Colombie

Fédération Générale des Postes, Telecom et Centres d'appel – Union Générale Tunisienne du Travail (FGPTT/UGTT) – Tunisie

Trade Union in Ethnodata – Trade Union of Employees in the Outsourcing Companies in the financial sector – Grèce

Syndicat national des travailleurs des services de la santé humaine (SYNTRASEH) – Bénin

Sindicat dos Trabalhadores da Fiocruz (ASF0C-SN) – Brésil

Organizzazione Sindacati Autonomi e di Base Ferrovie (0RSA Ferrovie) – Italie

Union Nationale des Normaliens d'Haïti (UNNOH) – Haïti

Confederazione Unitaria di Base Scuola Università Ricerca (CUB SUR) – Italie

Confederazione Unitaria di Base Immigrazione (CUB Immigrazione) – Italie

Coordinamento Autorganizzato Trasporti (CAT) – Italie

Confederazione Unitaria di Base Credito e Assicurazioni (CUB .SALLCA) – Italie

Syndicat des travailleurs du rail – Union Nationale des Travailleurs du Mali (SYTRAIL/UNTM) – Mali

Gıda Sanayii İşçileri Sendikası – Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GIDA-IŞ/DISK) – Turquie

Syndicat National des Travailleurs du Petit Train Bleu/SA (SNTPTB) – Sénégal

Asociación Nacional de Funcionarios Administrativos de la Caja de Seguro Social (ANFACSS) – Panama

Conseil des Lycées d'Algérie (CLA) – Algérie

Confederazione Unitaria di Base Trasporti (CUB Trasporti) – Italie

Syndicat de l'Enseignement Supérieur Solidaire (SESS) – Algérie

Palestinian Postal Service Workers Union (PPSWU) – Palestine

Union Syndicale Etudiante (USE) – Belgique

Sindicato dos Trabalhadores de Call Center (STCC) – Portugal

**Sindicato Unitario de Trabajadores Petroleros
(Sinutapetrolgas) – Venezuela**

**Alianza de Trabajadores de la Salud y Empleados Publicos –
Mexique**

**Canadian Union of Postal Workers /Syndicat des travailleurs et
travailleuses des postes (CUPW-STTP) – Canada**

Syndicat Autonome des Postiers (SAP) – Suisse

**Federación nacional de trabajadores de la educación
(SUTEChili)– Chili**

**Plateforme Nationale des organisations professionnelles du
secteur public – Côte d'Ivoire**

Trades Union Congress, Liverpool (TUC Liverpool) – Angleterre

**Sindacato Territoriale Autorganizzato, Brescia (ORMA Brescia)
– Italie**

**Fédération syndicale SUD Service public, canton de Vaud (SUD
Vaud) – Suisse**

Sindicato Unitario de Catalunya (SU Metro) – Catalogne

**Türkiye DERİ-İŞ Sendikası, Tuzla et Izmir (DERİ-İŞ Tuzla et
Izmir) – Turquie**

L'autre syndicat, canton de Vaud (L'autre syndicat) – Suisse

**Centrale Générale des Services Publics FGTB, Ville de
Bruxelles (CGSP/FGTB Bruxelles) – Belgique**

**Arbeitskreis Internationalismus IG Metall, Berlin (IG Metall
Berlin) – Allemagne**

**Sindicato Unificado de Trabajadores de la Educación de Buenos
Aires, Bahia Blanca - (SUTEBA/CTA de los trabajadores Bahia**

Blanca) – Argentine

Sindicato del Petróleo y Gas Privado del Chubut/CGT – Argentine

UCU University and College Union, University of Liverpool (UCU Liverpool) – Angleterre

Industrial Workers of the World – International Solidarity Commission (IWW)

Transnationals Information Exchange Germany (TIE Germany) – Allemagne

Emancipation tendance intersyndicale (Emancipation) – France

Globalization Monitor (Gmo) – Hong Kong

Courant Syndicaliste Révolutionnaire (CSR) – France

No Austerity – Coordinamento delle lotte – Italie

Solidarité Socialiste avec les Travailleurs en Iran (SSTI) – France

Basis Initiative Solidarität (BAS0) – Allemagne

.LabourNet Germany – Allemagne

Resistenza Operaia – operai Fiat-Irisbus – Italie

رونوشت به:

آقای حسن روحانی، رئیس جمهور

آقای ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه

نامه‌ی سندیکاهای فرانسه در مورد سرکوب سندیکالیست‌ها و...

نامه‌ی سندیکاهای فرانسه به علی خامنه‌ای
در مورد سرکوب سندیکالیست‌ها، روزنامه نگاران و
فعالیین زندانی
و خواست آزادی فوری و بدون قید و شرط بازداشت
شدگان

آیت‌الله سید علی خامنه‌ای
رهبر جمهوری اسلامی ایران
دفتر رهبری
تهران، ایران
پاریس ۲۳ ژوئیه ۲۰۱۹
آقای رهبر

با گذشت دو ماه از تجمع آرام روز کارگر در مقابل مجلس در تهران،
فشار بر زنان و مردان دستگیر شده همچنان ادامه دارد. از پنجاه
نفر دستگیرشده که اکثریت آنان با قرار وثیقه و کفالت بطور موقت
آزاد شده بودند اکثرا به دادگاه احظر شده و تحت فشار قرار
دارند.

بیش از یک ماه است که بازجویی‌های خانم‌ها عاطفه رنگریز، ندا
ناجی، مرضیه امیری و آنیشا اسدالهی خاتمه یافته است. این افراد،
برا بر قانون و رویه جاری قضایی، باید آزاد می‌شدند اما متأسفاً نه
آن‌ها کماکان در زندان به سر می‌برند. خانم ندا ناجی به واسطه
جراحات ناشی از ضرب و شتم در زیر شکنجه به بهداری زندان منتقل
شد.

اسماعیل بخش کارگر عضو سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر

هفت تپه، همچنان زندانی است. او شدیداً زیر فشار است تا ادعاهایش در مورد شکنجه شدنش در زندان را پس بگیرد. سپیده قلیان دانشجوی مبارز در وضعیت مشابه ای قرار دارد.

همچنین روزنامه نگاران ساناز الهیاری، امیر امیرقلی و امیر حسین محمدی فرد از ماه ژانویه ۲۰۱۹ خودسرانه و بدون دسترسی به وکیل مدافعاً در زندان به سر می‌برند. اتهامات آن‌ها عمدتاً عبارتند از «جمع و تبانی علیه امنیت ملی»، «تبليغ علیه نظام»، «نشر اکاذیب» و «عضویت در یک گروه با فعالیت علیه امنیت ملی». این اتهامات علیه این روزنامه نگاران مستقیماً مربوط می‌شود به پوشش خبری تجمعات اعتراضی کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، در رابطه به خواست پرداخت مطالبات معوقه و اعتراض به بدی شرایط کار توسط آن‌ها. به واقع این روزنامه نگاران در رابطه با حق آزادی بیان، حق آزادی انجمن و جلسه به وظیفه اشان عمل کردند.

ما سازمان‌های سندیکایی فرانسوی امضا کننده این نامه با تمام نیرو این اعمال سرکوبگرایانه غیرقابل تحمل را قویاً محکوم می‌کنیم. از رژیم ایران می‌خواهیم که به پیمان‌های بین‌المللی که دولت ایران امضا کرده احترام بگذارد.

ما خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست‌ها، روزنامه نگاران و فعالین زندانی، و توقف هرگونه سرکوب هستیم.
سلام‌های محترمانه ما را بپذیرید.

با تقدیم احترامات

کنفراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س. اف. د. ت)

کنفراسیون عمومی کار (س. ژ. ت)

کنفراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او)

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر)

اتحاد ملی سندیکا‌های مستقل (او. ان. اس. آ)

رو نوشت به:

آقای حسن روحانی، رئیس جمهور

آقای ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه

سفیر ایران در پاریس

جنبش کارگری و مردمی در ایران از فرامرز دادور

در خطوط زیر سعی بر این است که به برخی از مسائل مورد نظر در میان فعالان مترقبی و مردمی در ایران پرداخته شود. تداوم چهل سال استبداد سیاسی و مذهبی فرصت‌های زیادی برای رشد و اعتلا در میان آزادیخواهان و عدالت‌جویان باقی نگذاشته است. با این وجود توجه به حرکتهای اعتراضی و سیاسی کارگران و توده‌ها در جنبش‌های مردمی مهم است. در میان بسیاری از اشکال مبارزه علیه ستم و بی‌عدالتی طبقاتی از سوی جنبش‌های کارگری و مردمی، اعتصاب و مقاومت در واحدهای اقتصادی مانند چادُرملو، سنگ‌رود، آق‌تپه، هپکو، آذر آب، هفت تپه و صنایع فولاد از محورهای اعتراضات برجسته‌ای برخوردار بودند.

سال‌هاست که بخش بزرگی (حدود شش هزار واحد) از صنایع استراتژیک به همراهان سیاسی و سرمایه‌های وابسته به حکومت گران واگذار شده‌اند. صاحبان جدید در این موسسات با اتخاذ انواع شیوه‌های مالی (وام و تسهیلات بانکی) و در واقع رجوع به اختلاس موجب شده‌اند که بخش بزرگی از کارگران اخراج گشته و تعویق در پرداخت مزد‌ها و همچنین کاهش چشمگیر در فعالیتهای تولیدی رخ یابد. در این ارتباط است که امروزه مبارزات کارگران گستره‌ای از مطالبات صنفی، سیاسی و طبقاتی را در بر میگیرد. در این مقطع تحت عنوان "اصلاح" و "مقررات زدایی" شرکتهای مهمی مانند سهام صنایع مس ایران، کارخانه

پولاد مبارکه، صنایع پتر شیمی خلیج فارس، سایپا و ایران خودرو و بانکهای تجارت، ملت و صادرات در لیست خصوصی سازی قرار گرفته اند و این گونه یورشهای اقتصادی و سیاسی به مقاومت اساسی از سوی جنبش مردمی و کارگری نیاز دارد.

واقعیت این است که در جامعه استبدادی تحت سلطه حکومت ولایت فقیه در ایران که اپوزیسیون شدیدا سرکوب گردیده و چنین کارگری روزانه تحت فشارهای اقتصادی، اجتماعی و امنیتی قرار دارد و از امکانات و توانهای بسیار محدود تشکیلاتی و سیاسی برخوردار میباشد، روش نیست که مطالبات و خواسته‌های کارگران و زحمتکشان چگونه تامین گردد. بدون حضور سندیکاهای مستقل کارگری و مردمی که بتوانند در جامعه دخالت موثر داشته باشند، اعتراضات و طرح مطالبات آنها نیز با موانع زیادی روی رو هستند. با این وجود از سوی کنش‌گران سیاسی راهکارهای متفاوت ارائه میگردد. جریانی نیل به دمکراسی سیاسی و ظهور آزادیهای دمکراتیک را برای امکان فعالیتهای اجتماعی، تنها را بروان رفت در مقطع کنونی میداند که ظاهرا عمل به آن تنها در چارچوب بهبودی در سرمایه داری صورت میگیرد.. طیفی دیگر ایجاد دمکراسی را عوام‌فریبانه دیده طرح شعارهای رادیکال سوسیالیستی (نفو مناسبات کالایی، کار مزدی و برقراری حکومت شورایی) را برای امروز ضروری میداند. این شیوه فکری بدور از واقعیات و خیالپردازانه است. بنظر میرسد راه کار مناسب اتخاذ ترکیبی از سیاستهای دمکراسی خواهانه در راستای نیل به سوسیالیسم باشد. بدینگونه که مهم است برای حقوق دمکراتیک و در عین حال برنامه‌های سوسیالیستی همزمان مبارزه نمود.

یک خط فکری بر آن است که یکی از مشکلات عده در مقابل جنبش چپ رفتار سیاسی واکنش‌گرانه (صرف انتزاعی) و نه کنش‌گرانه (پراکتیک= ترکیبی از تئوری و عمل) به مسائل اجتماعی بوده در حالیکه میباید بر اساس تحلیل واقع گرانه و دخالت گرانه انجام گیرد. البته در این مورد بجز طرح انتقادات تئوریک، راهکارهای مشخصی در رابطه با تحولات سیاسی و اجتماعی در ایران مطرح نمیگردد. در حالیکه برای کنش‌گران چپ اهمیت دارد که در ارتباط با مسائل روزمره، علاوه بر تجزیه و تحلیل، حداقل در موارد مشخص که جنبشهای کارگری و مردمی در گیر هستند، راهکارهای سیاسی و اجتماعی ارائه گردند. برای مثال آیا در قبال مطالبات کارگران فعل برای ایجاد تشکلهای سراسری چه راه حلی پیشنهاد میگردد.

بنظر میرسد راه کار مناسب مبارزاتی این باشد که در عین بررسی

موضوعات و موانع اجتماعی، در راستای بهبودی مقطعي زندگی مردم، نیز در کنار طرح برنامه های استراتژیک برای سازماندهی عادلانه و انسانی جامعه قدم برداشته شود. در رابطه با تشكل یا بی سراسری کارگری، اگر با وجود نظام ستم و استثمارگر جمهوری اسلامی و نبود ظرفهای جمعی استوار بر ذهنیات فعال خلاق و رادیکال (ضد سرمایه داری) سیاسی و اجتماعی در میان توده های کارگری و زحمتکش، مشکل بتوان در راستای سازمانیابی شورایی و خود- مدیریتی (نبود روابط هیرارشیک و نابرابر) بطور موثر اقدام نمود، در آن صورت حداقل ایجاد تجمع ها (سندیکا، کمیته،...) که بر اساس تجربیات خود کارگران و فرصتهای پیش آمده بتوانند جنبه هائی از فعالیتهای جمعی صنفی و اجتماعی را، مستقل از تسلط رژیم بپیش ببرند، دستاوردي گرانها است.

هم اکنون در جوامع نسبتاً دمکراتیک (بویژه در غرب)، دیده میشود که توده های کارگری و زحمتکش کمتر به سوی ایده های رادیکال غیر سرمایه داری جذب میگردند. برای مثال در آمریکا حتی اندیشه ها و راهکارهای متفرقی و نسبتاً رادیکال از سوی جریانات با گرایش چپ (از چمله برنی سندرز) چندان طرفدار پیدا نکرده است. در اروپا نیز گروه های سوسیالیست از پشتیبانی وسیع و میلیونی برخوردار نیستند. سوال این است که آیا علت برای عدم حضور توده های مردم در حرکتهای سیاسی و اجتماعی خصلتاً رادیکال و دارای چشم انداز غیر سرمایه داری تنها وجود دولتهای مدافعانه سرمایه داری حاکم میباشد و یا اینکه بسیاری از عوامل دیگر اجتماعی نیز تاثیر گذار هستند. بر این اساس، بعد از پیروزی انقلاب دمکراتیک و ایجاد آزادیهای مدنی در ایران، آیا از چه سطح و ظرفیت سیاسی در میان توده ها برای ایجاد تحولات عمیق اقتصادی و اجتماعی میتوان انتظار داشت. و در واقع این دیدگاه که تقویت گرایش کنش گرانه بچای واکنش گرانه، حداقل در میان فعالان چپ کارگری سرنوشت ساز است چگونه مادّیت پیدا میکند.

هم اکنون در ایران بیکاری 20 درصد، تورم 40 درصد و درآمد اکثریت کارگران (70 درصد) کمتر از خط فقر مطلق (حدود 5 میلیون تومان در ماه) میباشد (فریبرز رئیس دانا، اخبار روز، 27 آوریل 2019). جنبش کارگری از چمله در مناطق هیکو، فولاد ملی اهواز و نیشکر هفت تپه در راستای مبارزه برای دریافت دستمزدهای معوقه، اعتراض به خصوصی سازی، نامنی شغلی و حق ایجاد تشكل مستقل در کنار فعالان حقوق بشر، دانشجویان، پرستاران، کشاورزان، مدافعان محیط زیست و سایر

جنبشهای مردمی، طی اعتراضات کاری و اعتراضات خیابانی همچنان برای مطالبات اقتصادی و حقوق اجتماعی-سیاسی مبارزه میکنند. در این میان فرزندان پیکار گر ایران و از جمله اسماعیل بخشی، علی نجاتی و سپیده قلیان اسیر جمهوری اسلامی میباشند. در جنبش کارگری مجموعه مطالبات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی مطرح است خواسته‌های دمکراسی خواهی و آزادیهای سیاسی نیز عمدۀ است. اما برای آنها روشن شده است که بدون وجود همبستگی و فعالیت آگاهانه جمعی در میان خود و در همکاری با سایر جنبشهای مردمی، آنها نخواهند توانست در مقابل کارفرمایان و رژیم حامی آنها، بطور جدی مقاومت نمایند.

نکته مورد تاکید در اینجا این است که آیا چه بخشی از این مطالبات و مبارزه در آن راستا کنش‌گرانه است و یا اینکه محدودیت در آنها خصلت واکنش‌گرانه در بر دارد. تجربیات در تاریخ بشر نشان میدهد که پیشرفت‌های اجتماعی و از جمله در حیطه مناسبات حقوقی و اجتماعی بر اساس دستاوردهای مقطعي و طی پروسه گذار تامین میگردند. ایده‌های سیاسی و اجتماعی و از جمله چگونگی سازماندهی اداری و اقتصادی غیر ستم گرانه و غیر استثماری با استفاده از تئوریهای عمل‌تجربه گردیده و مورد پذیرش توده‌های کارگری و زحمتکش نهادینه میگردند. در واقع پیشرفت جامعه به سوی سوسياليسیم بر اساس مجموعه ای از دستاوردهای تاریخی و کنونی جنبش در عرصه‌های نظری، پراکتیک و از سوی طیف‌های متنوع مردمی (کارگران، زحمتکشان و روشنفکران مستقل و یا درگیر سازمانهای اجتماعی و سیاسی) شکل میگیرند.

برای پیروزی یک انقلاب اجتماعی به عوامل بسیار و بویژه آمادگی فکری و سازماندهی سیاسی نیاز است. جامعه کاملاً دمکراتیک و عادلانه مورد نظر، به استقرار حکومت شورایی و نه حکومت حزبی و مستعد به بوروکراتیسم و خودکامگی نیاز دارد. ایجاد زمینه ذهنی و انگیزه برای عبور از سرمایه داری به سوی جامعه ای عاری از ستم اجتماعی و استثمار اقتصادی تنها در یک پروسه متکی بر تجربیات و تحولات فکری گسترده و در واقع بر روی محور کنش‌ها و برخوردهای درست و پویا به معضلات اجتماعی رخ میدهد. سوسيالیسم به مفهوم مالکیت و کنترل اجتماعی و دمکراتیک توده ای بر فعالیتهای اقتصادی و اداره شورایی در عرصه موافقین اجتماعی و در سطح امکان بطور افقی و شبکه ای در جامعه که در آن هر فرد بالغ به اندازه توانائی خدمت نموده، به اندازه نیازش در جامعه بهره بگیرد، یک هدف عظیم برای بشریت است که برغم ضرورت تاریخیش، نیازمند وجود عوامل ذهنی و عینی لازم

میباشد.

در میان پدیده های فکری و سرنوشت ساز، طبقه کارگر و زحمتکشان به ابزارها و سازمانهای گوناگون اجتماعی نیازمند هستند. شکلهای مانند سندیکا، کمیته، شورا و حزب در صورت وجود شرایط مناسب بخشا حامل پیش برنده ایده ها و حتی سیاستهای غیر سرمایه داری و برابری طلب میگردند. در واقع بر بستر این تجمع ها و حرکتها است که مجموعه ای از ایده ها، عملها و در واقع پراکسیهای مناسب و تاثیر گذار به مثابه کنشهایی سرنوشت ساز سیاسی و اجتماعی به سازماندهی جامعه میپردازد. اما در ایران که تحت اسارت یک رژیم مستبد تئوکراتیک، توده های مردم از دستیابی به تشکل های پایه ای محروم هستند، طبیعی است که مبارزات آزادیخواهانه و عدالت جویانه هنوز از عناصر منظم کنش گرانه و منظم برخوردار نیست. امید است که کارگران و توده های زحمتکش به تشکلهای پایه ای خود دست یابند.

فرامرز دادر

18 ژولای 2019

به مناسبت یکصدمین سال تأسیس "سازمان بین المللی کار" (۱۹۱۹)

نامه سرگشاده

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس

در دیباچه تأسیس این سازمان L'Organisation Internationale du Travail (که هم اکنون ۱۸۷ کشور در آن عضویت دارند، آمده است: "یک صلح جهانی و پایدار نمیتواند پیریزی شود مگر بر پایه عدالت اجتماعی".

این سازمان وظیفه اصلی خود را برقراری و تهی معيارها و صوابط بین‌المللی به منظور برابری برای کارگران در سراسر جهان قرار داده است.

در دهه‌های اخیر با دگرگونی و استحاله در اقتصاد سرمایه‌داری و تبدیل آن به سرمایه جهانی شده، فشار بر کارگران و استثمار آنان شتاب سرسام‌آوری به خود گرفته است.

بنابر اساسنامه "سازمان بین‌المللی کار" برابر شرایط و تساوی حقوق زنان با مردان توصیه شده است ولی با وجود این زنان و کودکان بیش از پیش مورد انواع اجحافات و تجاوزات دنیاً بعزم کار قرار می‌گیرند. بنابر همین اساسنامه، بر لغو واقعی و عملی بهره‌کشی از کار کودکان تاکید شده است.

لازم به یادآوری است که در بسیاری از کشورها، از جمله ایران، مقاوله‌نامه‌ها و قراردادهای "سازمان بین‌المللی کار" مورد اعتماد و چشم‌پوشی دائمی قرار دارند و دولتهای حاکم در این کشورها حقوق بین‌الملل و نیز قوانینی را که خود وضع کرده‌اند رعایت نمی‌کنند. این‌گونه دولتها با پشتیبانی از کارفرمایانِ حریص، هر نوع اجحاف را در دنیاً کار به‌طور ضمنی و در مواردی به‌طور علنی مجاز می‌شمارند.

در ایران، رژیم جمهوری اسلامی چهل سال است که کشوری با ۸۰ میلیون شهروند و با بیش از پانزده میلیون کارگر را در تمام زمینه‌ها از کاندیدا شدن و حق انتخاب کردن محروم کرده است. مردم فقط حق دارند به نمایندگان انتصابی از طرف جمهوری اسلامی رأی بدهند. برای این رژیم، الترنانس (L'alternance) بی معنی است. قدرت سیاسی، مجلس قانونگزاری و حق قضابت در ید انحصاری اولیگارشی مالی و کاست حکومتی رژیم کلریکال ایران است. ده‌ها سرویس امنیتی، لباس‌شخص‌ها و گشتهای گوناگون به شکار و کنترل، ضرب و شتم، حبس و در مواردی قتل مخالفین سریعاً اقدام می‌کنند. آیا واقعاً تفاوتی ماهوی بین انداختن یک یهودی در کور آدم سوزی و سنگسار یک زن در ایران وجود دارد؟ سازمان‌های امنیتی، بسیجی‌ها و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی فقط یک وظیفه دارند: حفظ قدرت سیاسی-اقتصادی روحانیت. همه چیز در خدمت دولت روحانیون و هر سیاستی بر منافع آنها استوار است.

بنیتو موسولینی، فاشیسم را این چنین تعریف می‌کرد: "همه چیز بر طبق نظرات دولت، هیچ چیز علیه دولت و هیچ چیز خارج از دولت". این

تعريف با واقعیت امروز دولت و دولتمردان جمهوری اسلامی کاملاً قابل انطباق است. حکم حکومتی بر همه چیز رجحان دارد!

مطابق ماده‌های ۳ و ۴ اساسنامه "سازمان بین‌المللی کار": «... هیأت‌های نمایندگی ... از جمله هیأت نمایندگی کارگران در کمال استقلال، حق اقدام و عمل خواهند داشت».

اما هیأت نمایندگی کارگران ایران، جملگی وابسته به رژیم جمهوری اسلامی هستند. نمایندگان واقعی کارگران ایران، اعم از زن و مرد در زندان به سر می‌برند، حتی یک سندیکای واقعی مستقل و آزاد در ایران وجود ندارد. تشکلات و سندیکاهای رسمی کارگری در ایران، در مجموع متشكل از اعضای گروه‌های فشار و باندهای سیاه تشکیلات امنیتی-پلیسی رژیم جمهوری اسلامی ایران هستند.

ما مصراً از "سازمان بین‌المللی کار" درخواست می‌کنیم که به حضور نمایندگان غیرواقعی کارگران ایران وابسته به رژیم جمهوری اسلامی که در اجلاس سالانه این سازمان شرکت می‌کنند، پایان دهد.

شرکت نمایندگان یک دولت تروریست و هیأت نمایندگی وابسته به تشکیلات امنیتی-پلیسی به نام کارگران ایران در "سازمان بین‌المللی کار" تنها اداره مرتبط با "سازمان ملل متحد" که کارگران در آن حق شرکت دارند غیرقا بل پذیرش است.

جمهوری اسلامی ایران بر خلاف پیشگفتار اساسنامه "سازمان بین‌المللی کار" بی‌توجه به عدالت اجتماعی و مانع صلح جهانی است.

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس